

РЕШЕНИЕ

№ 42944

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в публично заседание на 25.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9295** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закон за данък върху добавената стойност (ЗДДС). Образувано е по жалба от "Г. МИНОВА" ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица] подадена от представляващия Г. П. М., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С4211-0206105/23.07.2025г., издадена от Началник отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ "запечатване на търговски обект – автосервиз, находящ се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Г.Минова“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни".

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Сочи се, че наложената ПАМ е прекомерна и несъразмерна на извършеното нарушение. Твърди се също, че това е първо нарушение, фирмата извършва търговска дейност от два месеца и запечатването на обекта ще затрудни дейността на жалбоподател и ще доведе до невъзможност да изплати възнаграждения и осигуровки на работниците в сервиза и до невъзможност от заплащане съответните разходи по стопанисване на обекта. Доколкото от обуславящото налагането на ПАМ нарушение не са произтекли никакви вредни последици за фиска, обжалваният административен акт се явява постановен при несъобразяване с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, като определеният срок на действие на ПАМ налага неоправдани ограничения, надхвърлящи тези, произтичащи от преследваната от закона цел с прилагането на принудителната административна мярка. Соци се, че по време на проверката не е издаден фискален бон за направената покупка в размер на 35 лв., тъй като проверяващите са поискали да им се услуги с една автомобилна гума

от трето лице, което не се намира в трудови правоотношения с фирмата, а сумата е заплатена именно на това услужило с негова лична гума лице. Предвид изложените съображения се моли съдът да отмени заповедта за ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и със съпруга си, с представено пълномощно. Същата заявява пред съда, че желае съпругът ѝ да я представлява не само в лично качество, а и в качеството на управител на жалбоподателя. Поддържа жалбата и моли съда да отмени заповедта за затваряне. Пояснява, че по време на проверката управител не е бил в обекта, а съпругът ѝ, който си е боядисвал джантите в сервиза, служители на ответник преди да се легитимират са поискали от него да им предостави гума втора употреба, тъй като спукали гума, той им дал собствената си автомобилна гума /резервна/, за което му дали 35 лева, като ги уведомял, че в обекта не се предоставят за продажба гуми втора употреба, поради което е невъзможно да им предостави касова бележка. След това в обекта е дошъл управителя и служители на данъчната администрация са направили отчета на касата. Искане се отмяна на заповедта за ПАМ.

Ответникът - Началник отдел "Оперативни дейности" – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си в съдебно заседание изразява становище в насока законосъобразност на заповедта, с която е наложена ПАМ. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от Протокол за извършена проверка (ПИП) в обект, серия АА № 0206105/19.12.2022 г., на 30.05.2025 г., в 14. 32 ч., в присъствието на Г. М. – управител на дружеството и И. М. - продавач, длъжностни лица в ГДФК, Отдел „Оперативни дейности“ на НАП са извършили проверка на обект "автосервиз", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Г.Минова“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В протокола е вписано, че при извършена контролна покупка преди легитимацията на проверяващия екип на 1 брой автомобилна гума с размер 16/55/205, втора употреба, на стойност 35,00 лева, заплатени в брой от Т. С.-старши инспектор по приходите, е прието плащане за сметка на „Г.Минова“ ЕООД, за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта ФУ модел TREMOL S 25, с рег.№4804653/28.04.2025г, индивидуален номер /ИН/ на ФУ ZK193350 и индивидуален номер на фискалната памет /ИН на ФП/ №50250695, нито касова бележка от кочан или друг платежен документ. Плащането е прието от И. Т. М. с ЕГН [ЕГН], което лице е констатирано, че към датата на проверката няма сключен договор с дружеството. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. След легитимацията на контролните органи са предприети процесуални действия за нуждите на проверката /преброяване на пари в каса, изготвяне на опис, снемане на отчет от ФУ, попълване на декларации, преглед на документи и др./. От монтираното в обекта фискално устройство е издаден и КЛЕН на дата 30.05.2025г, от който е видно, че описаната продажба на стойност 35,00лв не е отразена като регистрирана чрез издаване на касова бележка. Констатирано е нарушение относно несъхранението на кочан с касови бележки по см.чл.35, ал.3 от Наредба №Н-18/13.12.2006г, за което е съставен АУАН №F827873/11.06.2025г. Констатирано е, че „Г.Минова“ ЕООД не е издало съответен документ за продажба по чл.118 от ЗДДС, за което е съставен АУАН №F827881/11.06.2025г. Констатирано е нарушение на чл.25, ал.1, т.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г , за което е съставен АУАН №F827862/11.06.2025г.

С оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С4211-0206105/23.07.2025 г., издадена от Началник отдел "Оперативни дейности"- С. в ГД „Фискален

контрол“ при ЦУ на НАП, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС, за извършено нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба №Н-18/13.12.2006 г.) във вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, на "Г.Минова" ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. М., е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – запечатване на търговски обект –автосервиз, находящ се на адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Г.Минова“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В заповедта е посочено, че за извършена контролна покупка на 30.05.2025 г. в 14: 32 ч., преди легитимацията на проверяващия екип, на 1 брой автомобилна гума с размер 16/55/205, втора употреба, на стойност 35, 00 лева, платени в брой от Т. С. – проверяващ, не е издадена фискална касова бележка от въведеното в експлоатация и работещо в обекта ФУ, нито от кочан с ръчни касови бележки, отговарящ на изискванията на Наредба Н-18 от 2006 г. на МФ. Лицето, приело плащането в брой, е И. Т. М., което към датата на проверката няма сключен договор с дружеството. Извършеното нарушение се доказвало и от монтирано в обекта ФУ, като от изведен КЛЕН на дата 30.05.25г е видно, че описаната продажба на стойност 35лв не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка и е констатирано нарушение относно несъхраняване на кочан с касови бележки по см.чл.35, ал.3 от Наредбата. От така установеното следвало, че "Г.Минова" ЕООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба по чл. 118 от ЗДДС, което било нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Това се явявало основание за прилагане на принудителна административна мярка по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

В заповедта са изложени конкретни мотиви за продължителността на срока на ПАМ. Взети са предвид тежестта на извършеното нарушение и последиците от него – с поведението си проверяваното лице накърнявало съществено обществен интерес и фискалната политика на държавата, тъй като не се отчитат приходи и се стига до отклонение от данъчното облагане. С оглед продължителността на срока се посочва, че същата е с оглед начин и вид на организиране на отчетността и степента на неговата обществена опасност. Нарушителят извършва търговска дейност и следва да е наясно с изискванията за нея и с начина на организация на същата. Допуснал и извършил е нарушение, засягащо основния ред на тази дейност. Направено е предположение, че целите пред търговеца е отклонение от данъчно облагане и ако не бъде приложена ПАМ съществува възможност от извършване на ново нарушение, индиректно до ново отклонение от данъчно облагане, от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. С тези доводи с ПАМ е прието, че срокът на наложената ПАМ е съобразен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта и с необходимото създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Със заповедта е прието, че по случая няма предпоставки за предварително изпълнение и запечатването ще следва да се извърши след влизането в сила на ЗПАМ „запечатване на търговски обект“.

Видно от разписката в заповедта, същата е връчена срещу подпис на Г. М. на 14.08.2025г.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за основателна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в преклузивния срок за обжалване на годен за

оспорване административен акт и от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Оспорваната заповед е обективизирана в писмена форма, подписана от издателя си, като актът е издаден от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1, т. е. запечатване на обект, се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите, или от оправомощено от него длъжностно лице. Обжалваната заповед е издадена от Началник на отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, който е посочен като орган по приходите в чл. 7, ал. 1, т. 3, предл. трето на Закона за Националната агенция за приходите, както и е надлежно оправомощен, съгласно т. 1 от приетата като доказателство по делото Заповед №ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, да издава заповеди за налагане на ПАМ запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС.

В заповедта са посочени фактическите и правните основания за издаването ѝ.

При извършената служебна проверка, съдът не констатира допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения, които да обуславят незаконосъобразност на заповедта на това основание.

По отношение на материалната законосъобразност на заповедта, съдът намира следното:

Съгласно приложимата материалноправна норма - чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. С чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е въведено задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него продажби в търговски обект чрез издаването на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Съгласно чл. 118, ал. 3 от ЗДДС, фискалният и системен бон са хартиени документи, регистриращи продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издадени от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип или от одобрена интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Задълженията по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС по-подробно са регламентирани в издадената от министъра на финансите на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, Наредба № Н-18/13.12.2006 г. В чл. 3, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. изрично е предвидено задължението за всяко лице да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги.

Процесният обект - автосервиз, находящ се в [населено място], [улица], отговаря на легалната дефиниция за търговски обект по § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС, съгласно която "търговски обект" е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе,

стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби. Ето защо, при извършването на продажби на стоки в автосервиз за търговеца на общо основание съществува задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, респективно по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. В случая е установено неспазване на това задължение, като документът, на който се е позовал и административният орган, за да приложи ПАМ, е съставеният от контролните органи Протокол за извършена проверка № 0206105, който като изготвен по установените форма и ред от органи по приходите при изпълнение на служебните им правомощия, представлява на основание чл. 50, ал. 1 ДОПК годно доказателство за установените от тях при проверката факти и обстоятелства. Те се подкрепят изцяло и от описанията в протокола и приложения по административната преписка писмени доказателства.

Обективираният в констативния протокол констатации не се обориха по делото, жалбоподател твърди, че в търговския обект не се извършва продажба на гуми втора употреба, но не представя доказателства в подкрепа на тези си твърдения. Недоказани са и твърденията, че лицето, заварено в обекта не е действал като продавач от името и за сметка на дружеството, а е извършвал действия по отремонтване на личния си автомобил – боядисване на джанти, както и че е предоставил собствената си резервна гума. Предвид горното съдът приема за безспорно установено, че "Г.Минова" ЕООД, [населено място] с ЕИК[ЕИК], не е изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, вр. с чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. - да издаде фискална касова бележка при извършване на плащането. Това неизпълнение на задължение е юридически факт, пораждащ правомощието на органа по приходите да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Налице е предвидената в закона хипотеза, обуславяща материална законосъобразност на приложената мярка. Доказателство за неотразената продажба при извършената покупка на стока на стойност 35. 00 лева е и констатираното от проверяващите, че от монтирано ФУ е издаден КЛЕН на дата 30.05.25г, от съдържанието на който е видно, че продажба на стойност 35лв не е отразена като регистрирана чрез издаване на касова бележка, както и че е констатирано нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. Горните констатации свидетелстват за неизпълнение на задължението за регистриране на продажбите чрез издаване на фискална касова бележка.

По делото се установява по безспорен начин, че получената от контролния орган стока е била заплатена и това заплащане е станало известно на управителя на дружеството, тъй като сумата е предоставена на намиращото се в обекта физическо лице-съпруг на Г.М., отразено в протокола като продавач. Ето защо е бил длъжен да издаде съответен на продажбата документ – в случая фискална касова бележка. Също така ПИП серия АА № 0206105 е подписан от управителя и продавача, като в него няма информация за наличие на възражения, което означава, че се е съгласил с неговото съдържание, като последващо несъгласие с това съдържание от страна на дружеството не е било изразено. В следствие на проверката, обективирана в протокола бил съставен АУАН №F827873 от 11.06.2025г срещу „Г.Минова“ ЕООД за нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба №Н-18/13.12.2006г, а именно при проверката на търговския обект на 30.05.25г установено, че в същия не се съхранява кочанът с ръчни касови бележки. Актът е предявен на нарушителя, който не е възразил срещу него. Съставен е също АУАН №F827881 от 11.06.2025г срещу „Г.Минова“ ЕООД за нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, а именно при проверка на търговския обект на същата дата при извършената контролна покупка е извършена продажба от М. на 1бр. автомобилна гума втора употреба, сумата е платена в брой и сумата е приета от М.. Не е издаден фискален бон от инсталираното в обекта ФУ, касова бележка от кочан или друг документ, удостоверяващ продажбата. Актът е предявен на нарушителя, който след запознаване отбелязал в графа обяснения и възражения „с особено мнение“, като други възражения не са

направени. От всички събрани по делото доказателства се установява, че описаното в протокола отговаря на действителната фактическа обстановка по случая.

Атакуваната заповед е издадена и при съблюдаване на законната цел. В тази връзка следва да се отбележи, че при налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС, с произтичащата от това забрана достъпа до обекта по чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, административният орган действа при обвързана компетентност, което означава, че при установяване посочените в чл. 186 от ЗДДС обстоятелства, в т. ч. и по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а", органът е длъжен да наложи ПАМ. В същото време законодателят му е предоставил правото да прецени за какъв конкретен срок следва да бъде наложена мярката, стига този срок да се вмести в законовите рамки – до 30 дни. От това следва, че при упражняване на правомощието за определяне на срока на прилагане на ПАМ, административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, поради което на съдебен контрол подлежи спазването на пределите на оперативната самостоятелност.

С оспорената в настоящото производство заповед е постановено запечатване на търговския обект за 14 дни от максимално предвидения в закона срок от 30 дни, което е в средния диапазон на срока. Според съда, при така определения срок, може да се предположи, че от страна на ответника са взети предвид обстоятелства, които са преценени като утежняващи отговорността на нарушителя. С оглед конкретно установените факти по случая, съдът намира, че определеният срок от 14 дни е незаконосъобразно определен, тъй като не отговаря на тежестта на конкретното нарушение, нито е съобразен с целите, които се предвиждат в чл. 22 от ЗАНН за налагане на ПАМ, включително и е определен при неспазване на принципа за съразмерност, поради което и процесната заповед се явява незаконосъобразна.

Действително, в оспорената заповед са изложени съображения относно определената продължителност на срока от 14 дни, но те са обичайните при този вид актове и по-конкретно досежно обектите, намиращи се на „И.“ в [населено място], което е служебно известно на съда от предходни идентични дела, поради което и не отчитат сами по себе си нито характера на извършеното правонарушение, нито цялостното поведение на търговеца. Продължителността на административната мярка следва да бъде разумно съотношение на пропорционалност между засегнатите интереси на дружеството и охрана на обществени отношения, касаещи данъчното облагане. Няма спор, че в случая е установено нарушение, което несъмнено предполага постановяване на ПАМ от вида на процесната, като установено от нашия законодател правно средство за защита на важен обществен интерес – опазване на фиска, правилно установяване на данъци и др., но предвид конкретиката на случая, настоящият съд приема, че същата би постигнала преследваната легитимна цел по преустановяване и предотвратяване на административни нарушения и при по-ниска продължителност на срока от този, който е определен от ответника и който срок ще е в пълно съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, без да води до накърняване/засягане на правата на конкретния търговец повече от необходимото, т. е. срок по-малък от така определените 14 дни ще е напълно достатъчен за постигане на посочените по-горе цели.

Установява се от фактите по делото, а и не е спорно, че в случая се касае за търговски обект, чиито местоположение и характер на дейността водят до генериране на приходи, но не може да се сподели твърдението на административния орган за търговец цели отклонение от данъчното облагане. И ако не бъде приложена ПАМ съществува възможност от извършване на ново нарушение, индиректно до ново отклонение от данъчно облагане. Действително срокът, за който се налага ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС не се свързва с размера на неотчетената продажба, която в случая е от 35. 00 лв., но за определяне продължителността на действието на ограничението, изхождайки от възможното укриване /неотчитане/ на приходи, които не могат да бъдат постоянно

контролирани, също и определени по размер в тяхната съвкупност, е необходимо констатирането не само на факта на неотчитането на продажбата, но установяването и на други обстоятелства, от които да може да се направи обосновано предположение за нееднократно извършване на констатираното нарушение. Иначе казано, да се касае за последователност в поведението на задължения субект. В случая обаче, видно от събраните по делото доказателства, наличието на такива обстоятелства нито е обосновано, нито е доказано. Липсват данни за наличие на допуснати нарушения в обекта за предходни периоди и от същия вид или други системни неспазвания на данъчното законодателство, установяващо реда и начина на регистриране на приходите от продажби. В този смисъл и няма как да се приема за обоснован доводът, че поведението на лицето е насочено срещу установената фискална дисциплина. Наличието на други, конкретно визирани обстоятелства, които да влияят върху така коментираното решение относно срока на продължителност на мярката от 14 дни не се сочат. Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че дружеството е регистрирано на 24.02.2025г, т.е. проверката е извършена на 30.05.2025г, т.е. близо три месеца от учредяването му. В обобщение, мотивите на административния орган относно продължителността на определения в случая срок се свързват с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца, като е посочено, че целта е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отразяване на оборота, спазване отчетността на относимите към ФУ документи, съдържащите се в издаваните ФКБ нормативно установени реквизити и предаване на изискуемите данни към НАП, а индиректният – недопускане на вреда за фиска. Предвид по-скоро превантивния характер на мярката, съдът намира, че наличието в търговския обект на регистрирано ФУ предполага вече да е създадена организация за отчитане на извършваните в този обект касови продажби на стоки и/или услуги, поради което запечатването му и забраната на достъпа до него не осигуряват, а осуетяват създаването на "организация".

Отделно от горното, въпреки, че разпоредбата на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че ПАМ се прилага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, нейната законосъобразност следва да се преценява и с оглед предвидените в чл. 22 от ЗАНН законови цели. В този контекст, налагането на процесната ПАМ не би могло да преустанови евентуалното административно нарушение, нито да предотврати вредните последици от него, тъй като то вече е довършено към момента на констатирането му от приходните органи. Прилагането на ПАМ не би могло и да предотврати бъдещи административни нарушения и вредните последици от тях, а само да преустанови търговската дейност в обекта и генерирането на приходи от нея, респективно и постъпване на данъци за фиска. В случая налагането на ПАМ не съответства на предвидените в чл. 22 от ЗАНН цели и на регламентирания в чл. 6 от АПК принцип за съразмерност, поради което оспорената заповед се явява незаконосъобразна. При констатирано нарушение за първи път и при липса на констатации от него да са произлезли определени вредни последици за фиска, налагането на ПАМ за срок от 14 дни не би могло да се определи като съразмерно. Както вече бе споменато, при така определената продължителност на срока реално ще се засегне съществено правната сфера на адресата на ПАМ и то в степен, по-голяма от необходимото за постигането на легитимната цел, а именно - защита на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки – последното, в пряко нарушение на чл. 6, ал. 2 от АПК. Установеното неспазване на закона досежно определената продължителност на срока на действие на мярката само по себе си се явява достатъчно основание за пълната отмяна на процесната заповед.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С4211-0206105/23.07.2025г., издадена от Началник отдел "Оперативни дейности" – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена ПАМ "запечатване на търговски обект – автосервиз, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Г.Минова“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] , и забрана за достъп до него за срок от 14 дни".

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: